

Adventsreflektion i pandemitid.

Herre Jesus du som är den som hela världen bär,
bär den tåligt på ditt kors där du utgav dig för oss.
Nu vi vädjar, nu vi beder för dem och det folk de leder,
de som väcker vårt förakt: Ledarna som du gav makt.

Det är plågsamt Herre Gud, bryta mot ditt fjärde bud,
bygga hus på lösan sand, snabbt gå under i sitt land.
Skamligt nakna utan kläder, dock de står här, våra fäder.
Inför faran gav de tappt, ledarna som du gav makt.

Men du, alla fäders Far står för liv och hälsa kvar.
Håll mig nära, håll mig varm - driv ut hatet ur min barm.
Lär mig tryggt hos dig få gråta, hjälp mig slutligt att förlåta
alla lögner som de sagt, ledarna som du gav makt.

Du min Gud, gör allting väl, för jag fruktar för min själ.
Landet där jag fötts och bott, svikit allt vad jag har trott.
Vi var bäst i hela världen, staten tryggade välfärden,
men nu för de oss till slakt, ledarna som du gav makt.

Fast det var ju ändå oss makten utgick från förstås.
Jag kan inte klandra dig för att de får styra mig.
Nej de enda vi kan klandra är oss själva och varandra.
Ner på knä de oss har bragt, ledarna som du gav makt.

Nu vi står här vid ditt kors, Herde, du som dog för oss.
Ytterst ditt liv stod på spel när vi alla gjorde fel.
Under sjukdomarnas plåga brinner än din kärlekslåga.
Låt den lysa oss, vår trakt, ledarna som du gav makt.

Gunvor Vennberg, Domssöndagen 2020

- Kan man då tänka julglädje under en pandemi?
- Ja, därför att Jesus lever, också under pandemin. Han har redan överlevt den. Ljuset lyser i mörkret (Joh. 1:5).

Ibland förenklas julbudskapet till tanken att det var då Gud kom till vår jord. Om inte den tanken får ett sammanhang leder den fel för den glömmar Guds närvaro sedan begynnelsen. Gud hade lovat vara med sitt folk också i svåraste kris. Alla evangelierna inleds med vad som föregick: Matteus med Abraham som prövades mer än någon annan. Markus med profeten Jesaja som prövade och tröstade mer än andra. Lukas börjar i Johannes Döparens födelse och evangelisten Johannes med Kristus i evighetens begynnelse!

Kyrkoårets kulmen i Första Advent kan leda fel. Advent är inte i första hand en omstart utan en landningsbana där återkomstens Herre till sist uppenbarar sig i krubban. Kyrkoårets drama kan också beskriva julen som tiden då Gud går ner i mänsklighetens botten - och domen hör dit - och påsken som tiden då Gud förenar en ny jord och ny himmel. Allt detta ryms t.o.m. inom veckans nyanser med söndagen som uppståndelsedagen och lördagen som dagen då vi väntar Guds ingripande. Vi hör tonen om söndagsmorgonen: Ljus av ljus o morgon stjärna (SvPsb 488).

Alla som drogs in i juldramat var mer eller mindre förberedda. Det gällde även sådana som inte själva betraktade sig som judar. De fromma nyttjade bönerna och generositeten. Många av de första kristna kom även från grupper utanför de tolv stammarna. Himmelen var inte långt borta för dem som levde med i gudstjänstgemenskapens böner även om man var långt från Jerusalem. Man bad med Bibelns bönbok Psaltaren. I de bönerna ryms allt mellan himmel och jord. Himmels portar ställs mer eller mindre på glänt. Jungfru Maria hade lärt sig böner utantill. Marias lovsång (SvPsb 675, Luk. 1:46–55) beror av Hannas lovsång, profeten Samuels mor (1 Sam. 2:1–10). Profetissan Hanna och Symeon bad ständigt i templet (Luk.2:25–38).

Jungfru Maria skakas när hon nås av budet att hon ska föda Guds Son. Det betyder att det himmelska ska komma i en människa. Simon talar om att ett svärd skulle gå genom hennes själ. Mötet med Gud i Advent präglas också av Johannes Döparen, botpredikanten som predikade omvändelse och syndernas förlåtelse. Det syns alltså två linjer i julen: när Gud kommer nära till dom *och* till glädje och tröst. Moder Teresas exempel förpliktar. Att ställas inför dödens hot buren av kärlekens blick är en del av evangeliets under.

Det är vackert när vi ser Jesus stå vid hjärtats port och bulta (Upp 3:20-22), som vi läser i en av Första Advents läsningar. Men det är samtidigt skrämmande: Kristus utanför vårt hjärta som vill in! Denna Advent befarar många höra dödens ängel klappa på i förtid. Frukta mer för att inte öppna för den som brutit dödens udd än att krampaktigt försöka hålla döden borta. Jesus har brutit dödens makt och fört fram liv och glädje långt bättre än denna världens! Det finns hopp och glädje bortom pandemi och död, det hörs i lovsångstonerna.